

„Tarnaukime Dievui ir Bažnyčiai“

Viešpatie, tegul Tavo vaikai
būna kaip kaitri žarija, be iš
tolo matomų liepsnų. Žarija,
įžiebianči kiekvieną sutiktą
širdį. – Tu padarysi, kad ši
žiežirba virstų gaisru: Tavo
Angelai – žinau tai, esu tai
matęs – labai sumaniai įpučia
širdžių žarijas... o širdis
apvalyta nuo pelenų negali Tau
nepriklausyti. (Kalvė, 1039)

balandžio 9 d.

*Aš surinksiu jus iš visų tautų ir visų vietų ir sugrąžinsiu į tą vietą, iš kurios ištrėmiau. Mes vaduojamės iš vergijos malda: žinome esą laisvi, mus tarsi kelia aukštyn meilės giesmė – meile liepsnojančios sielos garbinimas, kuriuo išsakome troškimą nesitraukti nuo Dievo. Tai naujas būdas vaikščioti žeme, dieviškas, antgamtinis, nuostabus būdas. Ir, kaip daugelis XVI amžiaus ispanų rašytojų, mes galbūt norėsime pasidžiaugti: *Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus!**

Džiaugsmingai priimame būtinybę daugelį metų darbuotis šiame pasaulyje, kuriame Jėzus turi labai nedaug draugų. Tarnaukime Dievui ir Bažnyčiai. Darykime be jokios prievartos: *in libertatem gloriae filiorum Dei, qua libertate Christus nos liberavit*, – laisvi kaip Dievo vaikai, juk tą laisvę Kristus mums nupelnė mirdamas ant Kryžiaus.

Gali būti, kad iš pat pradžių pakyla
juodi daulkių debesys, o mūsų
šventėjimo priešai,
piktnaudžiaudami valdžia,
griebdamiesi stiprios, gerai
apgalvotos psichologinės prievartos,
stengiasi absurdiška linkme
pastūmėti netgi tuos, kurių elgesys
buvo teisingesnis ir protingesnis. Jų
balsas tarsi suskilusio, iš prasto
metalo nulieto varpo skambesys,
visai nepanašus į ganytojo
švilpavimą. Jie iškreipia, paniekina
kalbą, vieną didžiausių dovanų,
kurią žmogus gavo iš Dievo,
brangiausią dovaną, padedančią
mums išsakyti nuoširdžią meilę ir
draugystę Viešpačiui ir Jo kūriniams.
Teisus buvo šv. Jokūbas, sakydamas
apie liežuvį: tai nedorybės visetas¹¹.
Liežuvis iš tikrųjų gali pridaryti daug
blogybių: pastūmėja į melagystes,
apkalbas, apgaules, įžeidimus,
veidmainiškus šnabždesius, šmeižtą.
(Kristus eina pro šalį, 297–298)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tarnaukime-dievui-ir-
baznyciai/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tarnaukime-dievui-ir-baznyciai/) (2026-04-02)